

A n t h r o p o s

Met in dit nummer: Nieuwe eerstejaars - Verslag van de IDEE-week en het introweekend - Heel veel Wist je dat... - Beachvolleyballen met Mens - En nog veel meer...

Looking for a career, not a job?

Maak kennis met de dynamische
wereld van geneesmiddelen bij
Schering-Plough

Over Schering-Plough

Schering-Plough is een innovatief farmaceutisch bedrijf, dat vanuit een wetenschappelijke basis wereldwijd actief is. Door eigen biofarmaceutisch onderzoek en door samen te werken met partners ontwikkelt Schering-Plough geneesmiddelen die de kwaliteit van leven verbeteren en die levens kunnen redden. Schering-Plough ontwikkelt en produceert receptplichtige geneesmiddelen, veterinaire producten en consumentenproducten. "Earn Trust, Every Day" is de visie van Schering-Plough; alle medewerkers over de hele wereld moeten elke dag het vertrouwen verdienen van artsen, patiënten, klanten en andere belanghebbenden.

Het hoofdkantoor van het bedrijf staat in Kenilworth, New Jersey, VS. Website www.schering-plough.com

COLOFON

Anthropos

Jaargang 7

Nummer 1

November 2009

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage

120 exemplaren

1^e druk

RedacCie:

Bram Kuilman

Bregtje Hermans

Danique Barten

Esther Bron

Lizeth Sloot

Lotte Leegwater

Marjolein Schimmel

Marlies de Wispelaere

Mike van Rijssel

EindredacCie:

Danique Barten

Dennis Kruijssen

Esther Bron

E-mailadres RedacCie:

mens-anthropos@few.vu.nl

Drukker

Afdeling Reprografie VU

Adverteerders

Schering-Plough

Medtronic

Inhoudsopgave

Woord van de RedacCie	4
Woord van het bestuur	5
IDEE van 1MNW	6
Achter de schermen...	9
Een geheel nieuw begin	10
MNW'ers op de arbeidsmarkt	11
MNS master? BMS master!	12
De studiereis	13
Bootje varen	14
MENS on The Sand!	16
Een kijkje door het raam van uSr	17
MENS-weekend 2009	18
MENS CribS	21
Wist je dat...	22
Verjaardagen	24
De Anthropos thuis ontvangen?	24
Hylkje in Boston	25
Plotsklaps!	26
Activiteitenagenda	26
Klaagmuur	27
Mens in Beeld	28

Woord van de RedacCie

Welkom in de Anthropos, de eerste van jaargang nummer 7! En ik ben ervan overtuigd dat deze 7e een goed jaar gaat worden voor de Anthropos. Ik ga het voorzitterschap namelijk overdragen aan nieuwe enthousiastelingen. Bregtje is vanaf komend nummer de nieuwe Miss RedacCie. Zij zal de vergaderingen leiden, het blaadje naar de drukker brengen en zorg dragen voor de inhoud van de Anthropos. De eindredactie zal worden verzorgd door Danique, die daarbij hulp krijgt van Martijn van der Locht. Vol vertrouwen draag ik dit aan hen over, succes! Verder komt ook Dennis Kruijssen de RedacCie versterken, hij zal gaan zorgen dat er geen enkele spellingsfout meer te vinden zal zijn. Aan dit nummer hebben ook twee eerstejaars bijgedragen. Zo schrijft Mike over het weekend en Marjolein over de IDEE-week. Wellicht willen zij ook hierna voor de Anthropos blijven schrijven? Ik hoop het!

Tegenover al die nieuwe mensen staat ook dat er enkele mensen de RedacCie gaan verlaten. We zullen helaas de bijdragen van Thomas moeten gaan missen, maar niet voordat hij in dit nummer afscheid heeft genomen met een bijdrage over 'De Survivalvakantie'. Ook Arna zal stoppen met schrijven voor de Anthropos. Dit na heel veel jaren met vele stukjes en interviews. Ik wil hen beide namens de hele RedacCie bedanken voor hun werk! Ook Marlies de Wispelaere ga ik nog even bedanken, want natuurlijk heb ik de afgelopen jaren helemaal niet alleen voor mooie resultaten gezorgd. Marlies heeft heel veel stukjes in de Anthropos geplakt, voorkanten gemaakt en niet te vergeten ook 'De Klaagmuur' op de kaart gezet. Dankjewel!

Tot zover de veranderingen. Dan kan ik jullie alleen nog maar veel leesplezier wensen. In dit nummer onder andere een verlaat kaartje van Hylkje uit Boston, bericht van Marcel uit Parijs, nieuws uit de fSr, Lynn over de master Biomolecular Sciences en Martijns zoektocht naar een kamer.

Veel leesplezier,

Esther

Woord van het bestuur

Lieve leden,

In de eerste Anthropos van het fris en fruitige collegejaar 2009-2010 heb ik de eer om het woord van het bestuur in te vullen. Mijn voorgangers hebben deze column vooral gevuld met dingen die al gedaan zijn. Ik wil het daarentegen liever hebben over dingen die nog gaan komen. Zo staan er nog een aantal leuke dingen op het programma in ons bestuursjaar, zoals de carrièredag en de Actieve Leden Avond.

Net als ik houdt ook de carrièredag zich niet bezig met het verleden, maar kijkt naar dat wat nog komen gaat. Er zullen een aantal super interessante lezingen door vooraanstaande personen worden gegeven over hoe de toekomst er voor jou als MNW'er uit kan zien. En geloof me, dat is niet verkeerd! Daar wil je bij zijn dus. Nodig om te vermelden is ook dat er in pauze een geheel verzorgde lunch wordt geserveerd die op zichzelf al een hele goede reden is om naar de VU te komen!

Over de Actieve Leden Avond kan ik helaas nog niet al te veel los laten. Het gaat in ieder geval een spetterende avond worden die je als actief lid niet wil missen!

Nu ik word gedwongen actief na te denken over komende bestuurderelateerde gebeurtenissen kan ik het niet helpen om ook even terug te denken aan alle dingen die we al gedaan hebben. We hebben de afgelopen tijd hard ons best gedaan om de eerste weken voor de nieuwe eerstejaars zo leuk mogelijk te maken, en ik denk dat het best gezegd mag worden dat dit aardig gelukt is. Natuurlijk was dit nooit gelukt zonder de AC en de WeekendCie, dus beide reuze bedankt hiervoor!

Rest mij nog te zeggen dat het einde van ons bestuursjaar helaas alweer met rasse schreden nadert en dat de sollicitatiecommissie vanaf begin november op zoek gaat naar nieuwe en verse bestuursleden. Wil je ook eens het woord van bestuur schrijven in de Anthropos? Geef je dan t.z.t. op bij de sollicitatiecommissie!

Als laatste wil ik hierbij graag mijn mede-bestuursleden bedanken voor een super gezellig jaar!

Steven Beekmans - Secretaris

IDEE van 1MNW

IDEE-week

24 augustus t/m 27 augustus 2009

Op maandagochtend kwam ik, een beetje zenuwachtig, rond 9 uur met al mijn spullen aan op de VU. Ik kende nog niemand in Amsterdam en had dus ook nog geen slaapplek. Na een praatje van de burgemeester en wat andere mensen mochten we met de mentoren Noortje, Danique en Steven (Britt zou later komen), mee naar een lokaal voor een kennismaking. De meeste mensen die dit jaar MNW zouden gaan studeren waren ook gekomen naar de IDEE-week. We waren dus met zo veel dat we in twee groepen moesten worden opgedeeld. Na een eerste namenronde had ik meteen een slaapplek bij Eva voor de rest van de week. Vervolgens mochten we kennismaken met de Menskamer en werden we welkom geheten door een deel van het bestuur. Na de lunch stond de eerste activiteit op het programma: levend curling.

Buikschuivers maken op een ingezeept zeil. Niet iedereen vond het even leuk vanwege de zeperige bedoeling en kleren die vies zouden worden. Toch deed het grootste deel een poging.

Na het levend curling was er op de VU-campus een informatiemarkt, waar je dood gegooid werd met wel tien folders van elke studentenvereniging, sportvereniging, huisvesting en andere organisaties. Na een paar uurtjes werden

we weer verwacht in de Menskamer voor wat introductiespelletjes, zoals over kratten lopen en twister. In de Menskamer genoten we van ons avondeten, heerlijke wraps! We kregen onze Illumination Night T-shirts, en we mochten even naar huis om spullen weg te leggen.

We werden om 20.00 uur weer op de VU verwacht voor de kroegentocht. Voor mij zou het de eerste keer in het centrum van Amsterdam worden, dus ik had er

echt superveel zin in. In onze prachtige T-shirts zijn we vijf kroegen afgegaan, waar we in bijna alle kroegen een gratis shotje of biertje kregen. Uiteindelijk zijn we geëndigd op het Leidseplein.

De volgende ochtend hadden we alweer vroeg afgesproken. Al snel bleek dat de het eerste stelletje binnen MNW al min of meer gevormd was. Jeroen en Hester hadden de vorige avond gezoend!

Die dag stond 's ochtends de 'stadsverteller' op het programma. Niemand wist wat we erbij moesten verwachten, maar het kwam er op neer dat hij vertelde over het Amsterdam van een paar honderd jaar geleden. Vervolgens zijn we zelf even de stad ingegaan. Wij zijn met een groepje wat gaan drinken en daarna hebben we bij de Appie wat te eten gehaald. 's Middags verzamelden we op de Dam voor de vossenjacht. Helaas zat het weer niet echt mee: het regende. Wij moesten een vossenjacht lopen door Amsterdam Oud-Zuid en de Pijp. De sfeer in het groepje was supergoed, iedereen leerde elkaar al een beetje kennen. De vossenjacht was wel heel ver

lopen, dus uiteindelijk heeft Sander op zijn fiets de laatste opdrachten gemaakt en de laatste vos gevonden zodat wij alvast naar het Vondelpark konden voor een barbecue bij DERM. Na deze barbecue zijn we nog met wat mensen op het Rembrandtplein wat gaan drinken.

Woensdagochtend stond de sportdag op Uilenstede op het programma. MNW had zich met twee teams voor de meerkamp opgegeven en één groepje was mee gaan doen aan het voetbaltoernooi. Ik deed zelf mee aan de meerkamp. Supervet! De meerkamp bestond uit allemaal luchtkussen-onderdelen. Een stormbaan, een klimtoren, levend tafelfootbal, surfen bij DERM (omdat er een ander onderdeel kapot was), en een hindernisbaan (daarop hebben we de tweede tijd van de dag neergezet!). We hadden een heel goed team: we hadden alle onderdelen van onze tegenstander gewonnen! Helaas waren we niet zo goed dat we de taart wonnen...

's Avonds gingen we eten bij Okeanos

en gingen de meeste mensen even het water op. Daarna gingen we naar het Leidseplein voor een voorstelling van Boom Chicago, de Amerikaanse versie van de Lama's. Veel gelachen! Na deze voorstelling ben ik nog even naar het open feest van Sköll geweest, om daarna de groep weer tegen te komen in Paradiso. Na een superleuke dag/avond was het ook wel weer fijn om op m'n matje in slaap te vallen.

De volgende ochtend konden we gelukkig een beetje uitslapen. Als echte IDEE-week-die-hards zijn Eva en ik naar Artis gekomen. De meeste mensen waren lekker in hun bedje blijven liggen.. Na aapjes gekeken te hebben zijn wel lekker poffertjes gaan eten, waarna we verzamelden om naar Paradiso te gaan voor de hypnoseshow. Onderweg liepen we iedereen een beetje op te stoken om vooral maar het podium op te gaan. Gelukkig waren er veel mensen van MNW die het podium op

durfden en uiteindelijk mocht Kevin op het podium blijven voor de echte show! Superleuk dat we iemand kenden op het podium, dat maakt het volgens mij toch wel extra grappig.

Na de hypnoseshow zijn we met iedereen uit eten geweest op het Spui. Na het eten hebben we ons even opgefriest. 's Avonds hadden we bij de Gieter afgesproken om wat te drinken en alvast de kaartjes bij de Melkweg in te wisselen voor een stempel. Bij de Gieter waren ook wat ouderejaars, waarvan eentje zonder kaartjes (Ivar) die wel graag mee wilde naar het eindfeest in de Melkweg en de Sugar Factory. Dus ging Tessa de stempel natekenen, met een mooi eindresultaat. Na wat bier in de Gieter gingen we nog even een shotje voor heel weinig halen bij SSRA om daarna naar de Melkweg te gaan. Helaas haakte Ivar af, toch een beetje te scheiterig ;)

Dit superfeest was het einde van een onwijs leuke IDEE-week!

Mentoren bedankt!

Wist je dat...

- ...er maar liefst 36 eerstejaars aan de IDEE-week meededen?
- ...in de IDEE-week al romances ontstonden?
- ...er weer een hoop sportieve MNW'ers bij zijn gekomen?
- ...ook deze nieuwe lading MNW'ers wel houden van een feestje?
- ...Steven en Danique elke avond tot in de late uurtjes met de nieuwe eerstejaars mee gingen?
- ...Noortje in het midden van de week bijna geen stem meer over had?
- ...niemand heeft gezeurd over de lange vossenjacht wandeling?

Bram Kuilman

Achter de schermen bij de FamiliedagCie

Om de twee jaar wordt er voor alle eerste- en tweedejaars MNW studenten een familiedag georganiseerd. De komende familiedag nadert al, dus tijd voor een kort interview met één van de FamiliedagCie-leden, Lesley.

Wat doet de FamiliedagCie?

De FamiliedagCie organiseert de familiedag waar ouders van eerste- en tweedejaars studenten kunnen kijken wat wij allemaal doen op de VU.

Wat en wanneer is de familiedag?

De familiedag vindt plaats op 14 november 2009 op de VU.

Wie zitten er in de FamiliedagCie?

De FamiliedagCie bestaat uit: Evelyn Lobeek, Anke Deus, Steven Beekmans en Lesley van Scherpenseel.

Zoeken jullie nog mensen?

Wij zijn nu niet echt op zoek naar nieuwe mensen. Maar eerstejaars kunnen zich al wel aanmelden voor de organisatie van de volgende familiedag

Zijn jullie te bereiken voor ideeën, vragen etc?

Wij zijn altijd te bereiken voor ideeën en zeker ook voor vragen. Zo kun je mailen naar mens-familiedag@few.vu.nl. Maar natuurlijk kun je ook een van de leden van de familiedagCie aanspreken.

Nog een laatste boodschap?

Mijn laatste boodschap is dat ik hoop dat er veel eerste- en tweedejaars studenten met hun ouders komen op 14 november aanstaande.

Een geheel nieuw begin

Ieder jaar weer, sinds onze vierde levensjaar, bereiden we ons voor op de eerste dag. De eerste dag waarop we al onze vriendjes en vriendinnetjes weer terug zien. De eerste dag waarop we te horen krijgen hoe ons leven is bepaald voor het komende jaar. De eerste dag waarop we heel hard hopen dat we groter zijn en de eerste dag mogen over slaan. Maar ook dit jaar was ie er weer... de eerste dag van een nieuw schooljaar.

Ook de studentenraad heeft zich voorbereid op de eerste dag. Zoals jullie wellicht weten, beginnen we dit jaar met zeven geheel nieuwe gezichten. Deze leden hebben allen plechtig beloofd dag in dag uit bezig te zijn met de belangen van de exacte student. En dat doen ze! Al vanaf de eerste dag zijn alle mappen uit de kast gehaald en werd de draad weer opgepakt, precies op dezelfde plaats waar de oude raad hem heeft achtergelaten.

Degenen die vlak voor de zomervakantie nog in de kantine zijn geweest, hebben waarschijnlijk al mogen con-

stateren dat cateraar Eurest zijn prijzen weer heeft verhoogd. De studentenraad exacte wetenschappen heeft zich aangesloten bij de universitaire studentenraad om dit hard aan te pakken. Nog niet zo lang geleden hebben ze het ook voor elkaar gekregen om de prijzen omlaag te krijgen. Dus ook deze keer zijn ze er

vol van overtuigd dat de prijzen binnenkort weer omlaag gaan. Jullie worden op de hoogte gehouden....

Natuurlijk heeft de fSr geen vakantie: naast Eurest zijn ze sterk aan

het onderhandelen met het faculteitsbestuur over de hardere knip. Iedereen heeft vast hier en daar opgepikt dat de overstap naar de master harder zal worden. Een overstap van de bachelor naar de master met een tekort van 30 studiepunten zal niet meer mogelijk zijn. Er wordt hevig gediscussieerd over een mogelijke overgangsregeling voor degenen die de dupe zullen worden van deze maatregel. Houd de oren dus gespist want zeer binnenkort zal het genomen besluit bekend worden gemaakt.

Let's keep in touch!

MNW'ers op de arbeidsmarkt!

Wie? Marcel van 't Hoff

Wat? PhD-student

Waar? L'Université Paris Descartes, bij de groep Neurophysiology and New Microscopies.

Na MNW promoveren? Dat hoeft natuurlijk niet in Nederland. Marcel van 't Hoff, die eind 2007 zijn MNW-master behaalde, is hier het levende bewijs van. Hij vertrok naar Parijs en doet onderzoek aan l'Université Paris Descartes.

Welke master en welke eerdere stages heb je gedaan?

Ik heb de master Physics of Complex Systems gedaan. Zoals te verwachten valt, zat ik dus veel bij de groep van Erwin Peterman en Gijs Wuijste. Hoewel ik die microscopen daar allemaal geweldig vond, was ik ook geïnteresseerd in de biologie. Mijn masterstage was dus half bij Complexe Systemen en half bij Structuurbiologie. Geheel onverwachts had ik ook nog een korte stage met Roel Breuls van Fysica en Medische Technologie. Daar vonden ze het echter niet zo leuk om resultaten te horen die een jaar onderzoek verpesten.

Waar doe je je promotie en wat houdt je onderzoek in?

Begin januari 2007 ben ik geëmigreerd naar Frankrijk en ben ik begonnen aan mijn promotie-onderzoek op

l'Université Paris Descartes bij de groep Neurophysiology and New Microscopies. Stiekem was ik dus tijdens mijn master al met mijn PhD begonnen. Mijn baas Martin Oheim zit in hetzelfde 'Marie Curie'-netwerk als Dirk Bald van Structuurbiologie, waar ik mijn masterstage had gelopen. Via hem ben ik dus met Martin in contact gekomen en zo aan deze promotieplek gekomen. Mijn beurs komt van de Europese Unie en dat betekent dat ik een driejarig contract heb en dus binnenkort klaar ben. In mijn onderzoek probeer ik het contrast en de resolutie van microscopen te verbeteren. We gebruiken onder andere TIRF-microscopen (Total Internal Reflection Fluorescence) en 2PEF-microscopen (two-photon excitation fluorescence). Daarmee kunnen we de exocytose en endocytose van astrocyten bekijken en

proberen we te zien of astrocyten naast het ondersteunen van neuronen ook invloed hebben op de signaaloverdracht.

Heb je al resultaten?

De resultaten die ik tot nu toe heb verkregen, zijn voornamelijk gericht op het gebruik en verbetering van TIRF-microscopie en dus meer op de natuurkundige kant van het onderzoek. Binnenkort hoop ik samen met mijn collega's meer te publiceren op het gebied van biologie.

Hoe is het om in Parijs te werken? En om promotieonderzoek te doen?

In Parijs is het onderzoek niet anders, maar natuurlijk wel het leven. Gelukkig hebben we een erg internationale groep, met bijna de helft buitenlanders. Er wordt dus veel Frans gesproken, maar iedereen kan met gemak ook in het Engels praten, wat toch wel erg fijn is. De Fransen zijn erg individualistisch en zullen niet snel privéleven met werk mixen. Desalniettemin kan ik goed genieten van hun visie op voedsel en drank. Het leven in het buitenland heeft wel mijn horizon verbreed en ik raad ook iedereen aan om een stage in het buitenland te gaan doen. Stageplekken zijn erg makkelijk te vinden en daarnaast krijg je ook een Erasmusbeurs en studiefinanciering in het buitenland. Ook geldt in ieder geval in Frankrijk dat bij een stage van minimaal drie maanden een extra stagevergoeding krijgt,

wat zeker gunstig is voor het dure leven in Parijs. Ik heb me zeer vermaakt tijdens mijn promotie en kan het iedereen aanraden, die verder wil kijken dan zijn neus lang is. Net als Tjalle kan je de PhD zien als een verlengstuk van je studie: je blijft een student, maar enigszins een serieuze. Het salaris van een PhD student is zeker niet slecht, zeker zolang je in het westen van Europa blijft. Natuurlijk verdient het bedrijfsleven beter, maar als je bij een bedrijf binnen komt met een PhD, zal je zeker een stapje hoger instappen. Ik heb me zeker vermaakt en kan het velen aanraden. Voorlopig blijf ik nog in het onderzoek en zal ik binnenkort beginnen met een post-doc.

MNS master? BMS master!

Omdat ik al vroeg wist dat ik Molecular Medicine als master ging doen, dacht ik snel klaar te zijn met kiezen... Niets was minder waar!

De breinen achter de opleiding vonden dat er niet genoeg animo was voor deze master en er is een totaal nieuwe master opgezet: Molecular Clinical Diagnostics. Deze master is ook richting scheikunde, maar dan wel 180° de andere kant op: richting Klinisch Chemicus. Echter, mijn bachelor sloot niet goed aan, omdat de bachelor totaal hervormd is de afgelopen jaren. Na gesprekken met Henk Lingeman (MCD) en Marco Siderius (voormalig MM) heb ik uiteindelijk besloten om een master bij FALW te gaan doen, namelijk Biomolecular Sciences met als specialisatie Biological Chemistry.

Deze master bevat mij tot nu toe (al wel anderhalve maand) goed. De eerste cursussen zijn algemene "portal courses", om het beginniveau gelijk te trekken. Ik geloof alleen dat mijn beginniveau wat hoger is in vergelijking

met de rest van de studenten. Zij weten vooral feitjes, waar ik de grote lijnen weet, alleen weet ik veel meer in de breedte waardoor bijna alles bekend voorkomt. Nu maar hopen dat de tentamens meer gaan over het begrijpen van de stof dan over de domme feitjes... Na het tentamen: Gelukkig... Alle kleine feitjes zijn thuisgebleven en mijn "algemene" kennis was (denk ik) afdoende om het met een voldoende af te sluiten. Na mijn "depressieve" puntentelling kwam ik uit op een 6.2, maar het uiteindelijke cijfer zal nog wel even op zich laten wachten.

Dus, als je Molecular Medicine eigenlijk leuker vindt dat MCD, of meer een biochemie-achtige master wil doen, beveel ik (tot nu toe) Biomolecular Sciences aan. Het enige nadeel is dat je geen "Mens" meer bent...?

Vanaf de faculteit aard- en levenswetenschappen, ADIOS!

Lynn

Studiereiscommissie

De studiereis

Op dit moment zijn wij druk bezig het programma van de studiereis te vullen. Het is de bedoeling dat alle richtingen binnen MNW aan het licht komen.

We proberen zoveel mogelijk informatie op de site te zetten, maar hier een wat

uitgebreider verhaal.

In Washington zullen we de National Institutes of Health bezoeken waar we onder andere bij drie labs een kijkje gaan nemen. Hier wordt onderzoek gedaan naar NMR, parasite biology en

molecular biophysics. Verder hopen wij een uitstapje naar Baltimore te maken, waar onderzoek in de richting van de fysiologie wordt gedaan. Na drie nachties in Washington hopen we naar New York te vertrekken. Op Rockefeller University gaan we een kijkje nemen in het lab van Titia de Lange. Zij doet onderzoek naar de uiteinden van de telomeren. Hernand Sosa op het Albert Einstein College of Medicine doet onderzoek naar Molecular Motors, en zal ons hier meer over vertellen. Op Eerste Paasdag (zondag) zullen we naar Boston vertrekken. Hier hopen wij een dag op het Massachusetts Institute of Technology te kunnen vullen. We zullen in elk geval een rondleiding krijgen in het lab van Paul Wiggins, die onderzoek doet naar de structuur van chromosomen en DNA, en in het lab van Hidde Ploegh die onderzoek doet naar het immuunsysteem. De volgende dag hopen wij Harvard te bezoeken, waar we in elk geval een rondleiding met demonstraties krijgen in het lab van

Rakesh Jain. In zijn lab wordt onderzoek gedaan naar kanker. Tenslotte zullen wij North Eastern University bezoeken waar Hylkje afgelopen jaar stage heeft gelopen, in het lab van Marc Williams. Hij zal ons ontvangen en een rondleiding geven.

Kortom, we zijn hard bezig het programma te vullen! Een aantal dingen zijn nog onder voorbehoud, maar we hopen alles zo snel mogelijk bevestigd te krijgen. Verder zal er tijd zijn om toeristische hoogtepunten als het Vrijheidsbeeld, Lincoln Memorial en het Witte Huis te bezichtigen!

Nog voor de Kerstvakantie zullen we de deelnemers benaderen voor een eerste bijeenkomst. Hierin zullen we jullie meer informatie geven over de reis, de voorbereiding, en wat we van jullie verwachten.

Jullie horen snel van ons!

Dikke knuffel,
Ivar, Janneke, Lesley en Elvira

Bregtje Hermans

Bootje varen

Twee mannen en twee vrouwen staan aan de oever van een rivier. Ze willen naar de overkant. Ze hebben slechts één boot, waar maar twee personen tegelijk in kunnen.

Alle personen roeien met een andere snelheid. De vrouwen kunnen in 5 of 10 minuten aan de overkant zijn. De

mannen doen er 20 of 25 minuten over. Wanneer twee personen samen in de boot zitten, geldt de snelheid van de langzaamste roeier.

Hoe kunnen zij zo snel mogelijk de rivier oversteken?

Medtronic

Medtronic is a world leader in medical technology, restoring people to full and productive lives using the most advanced medical device therapies. The company has over 36,000 employees worldwide, with headquarters in Minneapolis, USA.

The Bakken Research Center in Maastricht contributes to Medtronic's mission by conducting clinical and technical R&D programs in Europe, the Middle East and Africa, cooperating with medical specialists and scientists in hospitals and universities.

Excerpts from the Medtronic Mission:

- To contribute to human welfare by application of biomedical engineering in the research, design, manufacture, and sale of instruments or appliances that alleviate pain, restore health and extend life.*
- To direct our growth in the areas of biomedical engineering where we display maximum strength and ability...*
- To strive without reserve for the greatest possible reliability and quality in our products...*

Medtronic Bakken Research Center
Endepolsdomein 5
6229 GW MAASTRICHT

www.medtronic.nl

MENS on The Sand!

Woensdag 30 september was het zover: de eerste keer beachvolleyballen met MENS! Het weer was niet zo zomers als men zou willen bij zo'n activiteit, maar gelukkig hadden we daar geen last van. Het is namelijk ook mogelijk om indoor te beachvolleyballen en dat hebben we dan ook gedaan. The Sand, een indoorhal vlakbij station Sloterdijk, was the place to be! De eerste fanatiekelingen stonden om stipt 20.00u al op het veld, waarna later ook de rest binnenkwam.

Het eerste halfuurtje werd gebruikt om rustig in te komen. Er waren twee teams van ieder 7 man. Aangezien er zoveel wissels waren, werd het naastgelegen veld gebruikt om technieken te oefenen en/of een potje 2 tegen 2 te spelen. Na dit halfuurtje waren we allemaal wel toe aan het echte werk en dus werden er 3 teams gemaakt. Het was duidelijk te merken dat het nu echt wat serieuzer werd: de mooiste snoekduiken werden gemaakt en zelfs ballen die op een ander veld leken te landen, werden gered.

Tactieken werden doorgesproken aan de zijlijn of keihard door het veld geschreeuwd (denk hierbij aan: DIAMOND!DIAMOND!). Technieken werden geoefend op het naastgelegen veld (, dat we gewoon gratis mochten gebruiken zolang er geen andere mensen waren,) en Timo en Steven bleken ware leermeesters waar het de set-up betrof. De heren deden allemaal hun uiterste

best om de mooiste smashes en de krachtigste zuivere opslagen te maken, maar Diederik had (naar mijn mening) toch wel de mooiste opslag met zijn in de lucht doodvallende ballen. Daniel heeft bewezen dat klein zijn in het beachvolleybal helemaal geen nadeel hoeft te zijn en Freek heeft de bal alle hoeken van de hal laten zien ;) Nick, die in het eerste half uurtje al liet zien wat hij in huis had, heeft een aantal mooie opslagen laten zien! Evelyn bewees dat meiden niet vies zijn van het duiken naar een bal en ook Marjolein stond goed haar mannetje! Martijn S. liet zien dat je ook na 2 uur roeien nog een aardig balletje kan slaan en Maxim heeft het zijn tegenstanders ook lastig kunnen maken. Janneke heeft in haar team de mannen enigszins kunnen temperen en Ivar heeft een aantal acties vast kunnen leggen op camera. Mijn speciale complimenten voor Mike, die iets voor elkaar heeft gekregen in het beachvolleybal wat volgens mij de grootste profs nog nooit gelukt is! En ik? Ik zat (uiteraard:P) in het ongeslagen team!

Namens de SportCie

Mirelle ter Veer

Een kijkje door het raam van de uSr

Wellicht dat veel van jullie mij al niet meer kennen, ik studeer al een tijd(je) en de laatste keer dat ik in Mens kwam en daar ook daadwerkelijk een levend wezen ontmoette (inclusief muizen) kan ik me al niet zo goed meer herinneren... Uiteraard heeft dit weinig met mijn voorliefde voor Mens te maken (hoewel ik moet toegeven dat de spanning er na al die jaren toch wel een beetje af is), maar ik heb het zo on-ge-lofelijk druk! Nu zul je je misschien afvragen wat er belangrijker kan zijn dan de Beestenboelborrel (en het enige antwoord is 'niets' natuurlijk), maar sinds begin van dit jaar ben ik gepromoveerd uit het facultaire studentenraad-hok in de kelder naar een luxe hoekbureau met grandioos uitzicht én een eigen computer. Helaas staat daar natuurlijk wel wat tegenover...

Mijn jaar bij de universitaire

studentenraad begon natuurlijk met taken verdelen, inwerken en vooral inlezen tijdens afgelopen mooie zomer. De maand september was gevuld met het ontmoeten van alle belangrijke en onbelangrijke medewerkers van de VU. Denk aan de directeur van het onderwijscentrum, directeur dienst studentenzaken, onze ambtelijk secretaris, directeur sportcentrum, Griffioen, universitaire IT-dienst, Facilitair, Huisvesting, studenten decanen en uiteraard de rector magnificus en de voorzitter van het College van Bestuur. Overigens, alvast voorlopend op de Carrièredag, de (beloning van de) laatste twee functies zijn bepaald niet beroerd! Naast alle bezoeken hebben we onze eerste formele vergaderingen gehad, een hele hoop informele vergaderingen afgewerkt en gebrainstormd over wat we komend jaar willen bereiken. In tegenstelling tot bijvoorbeeld het Mens-bestuur - waar iedereen als het goed is tot in detail weet wat de medebestuurders uitspoken (bestuursgerelateerd in ieder geval) - is de uSr vooral een hecht team van 9 einzelgängers, die afzonderlijk alle 'werkgroepjes' afstruinen om keer op keer geduldig uit te leggen wat het fenomeen student eigenlijk inhoudt en dat je toch echt rekening met 20 duizend van dergelijke exemplaren moet houden hier op de VU...

Helemaal ont-Menst ben ik

absoluut niet. Velen van jullie zie ik zelfs elke dag! Het voordeel van het afsluiten van de ingang van de campus bij het W&N gebouw is namelijk dat iedereen door mijn uitzicht moet fietsen! Zo zie ik geregeld Esther en Anke verhit voorbijfietsen op weg naar dat college dat overduidelijk op het punt staat te beginnen, wandelt Bram graag naar het hoofdgebouw in zijn pauze en heb ik zelfs Sam (!!!!!) weer gespot op de campus! (Sam, als je dit leest: we zijn erg benieuwd naar wat je de laatste jaren hebt uitgespookt.) Natuurlijk zit ik niet alleen uit het raam te staren; er is zo veel te doen dat ik bijna overweeg mijn bed hier maar neer te zetten...

Heb je nu nog niet geraden waar de universitaire studentenraad huist? Naast de kantine, achter de laatste ramen in dat uitstulpsel van ons W&N gebouw. Vergeet niet te zwaaien!

Mike van Rijssel

MENS-weekend 2009

In Reeuwijk, in een scoutinggebouw, ergens in de buurt van Gouda, zitten een stuk of veertig mensen in een kringetje, met in het midden één persoon met een krant in zijn hand. “Martijn!” “Freek!” “Appelboom!” “Liesbet!” klinkt het tijdens dit spelletje krantenmeppertje. Na de treinreis en het avondeten is het introductieweekend dan officieel begonnen. Het spel was bedoeld om de namen van iedereen te leren kennen en dat je daarbij goed oplette was erg belangrijk. En niet alleen om niet ‘gemept’ te worden. Gedurende het hele weekend speelden we namelijk het moordspel. Iedereen kreeg een waterpistool en een kaartje met een naam erop. Diegene was jouw doelwit: je moest hem of haar zien te vermoorden zonder dat iemand van de groep het zag.

Hierna was het tijd voor de dropping. Ik zat bij de eerste groep die gedropt werd in de buurt van... Ja, dat was de vraag. Het enige dat we zagen was een of andere voetbalvereniging waar zelfs Kevin, een rasechte Gouwenaar uit mijn groep, nog nooit van gehoord had. Dus dan maar op goed geluk gaan lopen in de tegenovergestelde richting van waar het busje, dat ons had afgezet, vandaan

kwam. (Dit lijkt onlogisch, maar we gingen er vanuit dat ze ons op het verkeerde been wilden zetten.) Na een tijdje kwamen we bij een fietsroutekaartbord, wat heel handig was geweest als er gewoon zo'n "U bevindt zich hier"-sticker op had gezeten. We wisten toch uit te vogelen welke kant we op moesten en zagen midden tussen de weilanden ineens een teken van beschaving: een grote gele letter M op een hoge paal langs een snelweg. We hadden nu al best een eind gelopen, dus even lekker bij de McDonald's zitten, leek ons wel een strak plan. Helaas bleek hij, op de drive-in na dan, gesloten te zijn. Dus ploeterden we verder in de richting van Reeuwijk, hoopten we althans, tot we op een gegeven ogenblik door een toeterende lijnbus werden ingehaald. Het tweede groepje had een buschauffeur kennelijk zo ver gekregen om hen mee te nemen (met als betaalmiddel het zingen van een liedje!). Dat is toch niet de bedoeling bij een dropping? Toen we uiteindelijk aankwamen bij het scoutinggebouw,

waren we dan ook niet verbaasd dat zij als eerste waren aangekomen. Wij waren tweede.

De volgende ochtend, na het ontbijt, werd de volgende activiteit bekend gemaakt: een omgekeerde dropping. (De algemene term hiervoor is speurtocht). We moesten zelf uit zien te vinden waar de WeekendCie heen was gegaan. Gelukkig waren er met krijt wat pijlen op de weg getekend. Zo kwamen we in het centrum van Gouda aan, waar we stroopwafels gingen bakken. Dat heeft me wel overtuigd: de beste stroopwafels van de wereld komen uit Gouda! Daarna kregen we wat tijd om te shoppen/chillen/struinen/terrasje pakken en vervolgens gingen we naar een grasveldje in de buurt. Daar speelden we een apart spel dat Anke volgens mij ter plekke verzong. Het heeft echter wel mooie plaatjes en veel lol opgeleverd. Tijdens de BBQ die avond liepen de spanningen hoog op. Het bleek dat steeds meer mensen werden vermoord, nu we eens gezellig met z'n allen bij elkaar zaten en mensen nogal eens in hun eentje

wegliepen om even een vest aan te trekken of naar te wc te gaan. Ook ik moest het die avond ontgelden: Bram wist me in het nauw te drijven toen ik naar de koelkast liep voor een biertje. Na de BBQ was er het kampvuur. Een kampvuur met quiz zelfs: iedereen die mee was, weet nu hoeveel treinstations Amsterdam telt en wat de vreemdste hobby van Steven is. Dit gezellige kampvuur bleef nog tot in de kleine uurtjes branden.

Als we de volgende ochtend dachten dat de WeekendCie niets meer voor ons in petto had, zaten we er flink naast. Na ons met behulp van twee deksels

vriendelijk gewekt te hebben, onderwees Brechtje ons in de nobele kunst van de ochtendgymnastiek terwijl 'Cowboys en Indianen' van de Dikdackers (,dat is die van 'Kom pak je lasso maar',) uit de speakers schalde. Verfrist door de ochtendgymnastiek en het ontbijt, ruimden we alles op, om daarna nog een laatste spel te spelen dat er eerder bij ingeschoten was: Knock your Socks off. De instructies: trek zo snel mogelijk de sokken van de tegenpartij uit. Het team dat als eerste al zijn sokken kwijt is, verliest. Hierna was dit fantastische weekend helaas alweer afgelopen en gingen we naar huis.

WeekendCie bedankt!

Wist je dat...

- ...Bregtje goed is met worsten?
- ...Lynn goed is met busjes en bomen?
- ...Het lichtknopje achter m'n doos zit?
- ...De intimiteit binnen het bestuur slechts een klein beetje verhoogd werd in het busje?
- ...Ruby&Martijn zich 'verslapen' hadden in het weekend?
- ...het slot van de brug moet worden gehaald voordat deze open kan?
- ...Diederik personen keurt n.a.v. de activiteit van Knock your socks off?

MENS Cribbs

De droom van iedere student in Amsterdam. Een mooi grachtenpandje voor hem of haarzelf en zijn vrienden en vriendinnen. Uiteraard betaald door paps en mams en het liefste zonder er enige moeite voor te doen. Een makelaar die er geen enkel probleem van maakt dat zijn prachtige pand wordt betreden door studenten en van hem naar hartenlust hun gang mogen gaan. Helaas is het verhaal van deze drie studenten op zoek naar een huis in Amsterdam niet zo'n sprookje... Ik wil ook wel alvast verklappen dat dit verhaal nog geen happy ending heeft.

Waarom zou je eigenlijk op kamers willen? Nou, ik zal je een paar redenen geven. Om te beginnen scheelt het je reistijd, kostbare tijd die je kan besteden aan het maken van opdrachten voor calculus of het lezen van medische

fysiologie... ahum, meer tijd voor gezelligheid van de MENS-kamer of van een studievereniging dus. Niet de minste reden om op kamers te gaan, is het vooruitzicht dat je na een borrel niet vroeg of met de nachttrein naar huis hoeft of een slaapplek moet regelen. Je hebt gewoon je eigen plekje om op terug te vallen, wat wil je nog meer?

Nou vind ik het persoonlijk niet echt heel leuk om in m'n eentje op een kamer te zitten, want waar is dan de gezelligheid thuis? Dus wat doe je dan, je zoekt één of meerder studenten die gek genoeg zijn een appartementje met je te delen. Gelukkig kom je zulke mensen al heel gauw tegen, dus dan kan het zoeken beginnen. Helaas kom je er dan al vrij snel achter dat je je bij behoorlijk wat websites moet inschrijven en er vaak nog voor moet betalen ook. Om er vervolgens achter te komen dat ze helemaal niks hebben waar je naar opzoek bent. Nu zijn er ook nog andere websites, dus de hoop is nog niet verloren. Maar buiten dat je daar vooral huizen vindt die totaal niet in een studentenbudget passen, hebben makelaars vaak de neiging studenten te weren (lees: te pesten). Dit doen ze op een hele handige manier, namelijk: biedt een huis te huur aan tegen een gunstige prijs en zet in de advertentie vooral niet wat de eisen zijn. Als je als student dan enthousiast reageert, druk je hem even met zijn neus op het feit dat er aan een inkomenseis voldaan moet worden..

Ja, dat gaat dus nooit lukken hè, als student. Viereneenhalf keer de huurprijs? Nou jongens, ik denk dat we nog maar even verder moeten zoeken. Gelukkig is er altijd nog een andere mogelijkheid, misschien wel de sleutel voor succes van deze zoektocht. Als je namelijk ouders vindt die garant voor je willen staan, tjah, dan verschijnen er opeens heel wat meer mogelijkheden. Weer wat meer makelaars zijn bereid met je in zee te gaan.

Helaas kan ik jullie nog niet vertellen, dat Bram, Britt en ik deze zoektocht met succes hebben afgerond. Maar we zijn al wel een stap dichterbij. Één van onze ouders is namelijk inderdaad zo gek om voor ons garant te willen staan. Dus de schouders worden er wederom onder gezet en de zoektocht gaat voort. De zoektocht naar de ultieme crib in Amsterdam!

Bregtje Hermans

Wist je dat...

Baarmoeder verplaatst zich iets omhoog na orgasme

Een MRI-scanner is smal, maar met een beetje moeite pas je er met z'n tweeën in. Aan de Rijksuniversiteit Groningen hebben proefpersonen zelfs seks gehad in de scanner. Wat we hierdoor te weten zijn gekomen? Tijdens de missionarishouding heeft de penis de vorm van een boemerang, slechts tweederde van de penis gaat bij de vrouw naar binnen en na het orgasme verplaatst de baarmoeder van de vrouw zich iets omhoog.

Hart verjongt

Dat huidcellen continu nieuw worden aangemaakt, weten we allemaal. Van hartcellen werd echter lang gedacht dat ze niet nieuw aangemaakt worden gedurende het leven. Met behulp van een C-14 bepaling is nu echter gebleken dat in een hart zich wel degelijk cellen van een andere leeftijd bevinden. C-14

krijgen wij onder andere binnen via ons eten. Het komt terecht in het DNA van nieuwe cellen. Aangezien de vorige eeuw de C-14 concentratie in de lucht niet gelijk is geweest door het testen van kernwapens in de open lucht, kan hiermee de leeftijd van cellen bepaald worden.

De snelheid waarmee nieuwe cellen aangemaakt worden is echter erg laag: slechts de helft van het hart wordt vernieuwd tijdens het leven. Een nieuwe uitdaging is dit proces te versnellen zodat het hart zich na een infarct zelf kan herstellen.

Spelenderwijs energie opwekken

Powerleap LCC is continu opzoek om menselijke energie om te zetten in elektriciteit. Ditmaal willen ze gebruik maken van de energie van rennende, springende en spelende kinderen. Ze hebben een speeltuin ontworpen met in de speeltoestellen allerlei dynamo's.

Doordat de kinderen glijden en schommelen, branden 's avonds de lantaarnpalen in de speeltuin.

Minder testosteron bij strijd tegen bekende

Wanneer mannen ten strijde moeten trekken, maken ze meer testosteron aan. Of ze nu een oorlog in gaan, een sociale rangorde moeten bevechten of een sportwedstrijd willen winnen: testosteron is de basis. Maar bij een strijd tegen bekenden wordt minder testosteron aangemaakt dan in een strijd tegen vreemden.

Dit blijkt uit een onderzoek van de Universiteit van Missouri. Hierbij moesten studenten met elkaar gamen. Studenten werden opgedeeld in groepjes van drie. De groepjes mochten eerst samen 'trainen' om elkaar te leren kennen. Vervolgens speelden de studenten games. Eerst tegen andere groepjes, vervolgens tegen hun eigen groepsgenoten. Uit metingen bleek dat ze minder testosteron aanmaakten bij de

strijd tegen bekenden.

De verklaring? Testosteron zorgt voor agressiviteit. In strijd komt agressiviteit goed van pas. Wanneer je echter een sociaal gevecht moet voeren, is het vaak handiger om je wat in te houden en juist minder agressief over te komen. Je bereikt dan dus meer met minder testosteron.

3.148.379.694 congruente getallen

Congruente getallen? Nog nooit van gehoord? Eigenlijk is het heel simpel. Een congruent getal is de oppervlak van een driehoek met een 90° hoek, waarvan de lengtes van de zijden gehele getallen of breuken zijn. Maar hoeveel van dit soort getallen zijn er eigenlijk? Wetenschappers uit Australië, Engeland, de VS en Uruguay hebben twee algoritmes losgelaten op alle getallen onder de 1 biljoen. Hiervan zijn er 3.148.379.694 congruent.

Bronnen: www.quest.nl; www.kijk.nl

Advertentie

Reprografie VU

	Oktober	November	December	
1		Alex		
3	Marjolein, Milan		Ron	V
5			Tim	
6	Gerardo			E
8		Wouter	Mirelle	
10	Rosalie		Gianini, Dirk	I
11		Syl, Nick W		
12	Erik T.	Jennifer	Puck	J
13	Martin			
14	Manfred	Jasmin		E
15			Eva	
17		Dominique		I
18	Lodewijk			
19		Martijn de S		D
20		Kay-Wing	Casper	
21	Liesbet		Patrick	E
22	Laura	Delilah	Esther van T	
26		Pleuni		E
27	Niek, Leonie	Stephanie		
28	Lesley		Marlies de W	E
29		Elvira		
30	Anke			U
31	Monique, Elias			

De Anthropos thuis ontvangen?

Kun je de Anthropos niet in de Mens-kamer ophalen door bijvoorbeeld stage? Neem dan een abonnement! Dit kost 7,50 euro per jaar voor leden. Mail naar mens@few.vu.nl

Antwoord raadsel "Bootje varen" van bladzijde 14:

Eerst steken de twee vrouwen de rivier over (10min). Nu roeit de snelle vrouw terug (+5=15min). Nu roeien de twee mannen naar de overkant (+25=40min). De langzame vrouw roeit de boot terug (+10=50min). Nu roeien de twee vrouwen weer naar de overkant (+10=60min).

Hylkje in Boston

Plotsklaps!

27 en 28 November zal de komedie groep Plotsklaps in Leiden weer optreden. Deze groep is al eerder in Anthropos verschenen toen het over het talent van Geerten ging. Nu een jaar later gaat de vierde opvoering van de groep plaats vinden. De groep bestaat uit zes middelbare school vrienden uit Leiden. In het theater “de Ware Liefde”, in hun voormalige school, zullen ze het publiek ongetwijfeld weer een hilarische avond bezorgen. Voor meer informatie, leuke foto’s en reserveringen kan je de website www.plotsklapskomedie.nl bezoeken.

Activiteitenagenda

Klaagmuur

Mens in Beeld

